

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: HUNDEHVALPEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "HUNDEHVALPEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid77702/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ej Røgteren kan holde Styr:
Ubændig stanges Tyr med Tyr,
og Kvie, Føl og Ko og Hest,
de løbe ud mod Øst og Vest,
det dundrer højt i Marken
af deres Hoves Sparken.

HUNDEHVALPEN.

Den var saa buttet, saa trind og blød,
dens lille Snude var rosenrød;
ej mere den ønsked i Verden, naar
den fik af sin Moder en Mælketaar.
Da den fik Øjne og kunde se,
hvor maatte alle Smaabørnene le!
da logred den med sin lille Hale,
den kunde jo sletikke bedre tale.
Ej! tænkte den, hvad er det for en Ting?
Saa rendte den efter Halen omkring,
men Halen løb med; da bjæffed den: Vaf!
det spaaede dens Moder sig Meget af.

SPURVEUNGEN.

En Spurveunge, en nøgen En,
med store Øjne og lange Ben,
faldt ned fra Taget. Den lille Dreng
af Uld den redte saa blød en Seng;
han madede den med Gryn paa Tungen,
og større og større blev Spurveungen.

Og da den saa fik Fjer paa sin Krop,
da byggede den ude i Træets Top.
Den frygtede ikke sin lille Ven,
men flagrede kjærlig til ham hen.
Hver Aften, naar han kom hjem fra Skolen,
den kvadred sin Tak til ham i Solen.

LAMMENE.

En Kæmpehøj paa Marken staar,
der græsse nu Bondens Lam og Faar.
Og Solen skinner, og Vinden vifter,
og Maanen sit Lys paa Himlen skifter,
og Lærken hvirvler i Sky sin Sang,
saa sang den og for Kæmpen engang.